

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende 2130/2013 af Leandro Espana Balbas, spansk statsborger, om overførsel af landbrugeres rettigheder

1. Sammendrag

Andrageren klager over den aktuelle situation for landbrugere, som har købt en landbrugsbedrift, men som ikke automatisk får overført støtterettighederne. Han oplyser, at der har været mange tilfælde, hvor en landbrugsbedrift har skiftet ejer, men ikke de tilknyttede rettigheder, således at den tidligere ejer vedbliver med at kræve støtte. Han påpeger, at denne praksis er uretfærdig, idet støtten netop er rettet imod at opveje landbrugenenes lave direkte rentabilitet. Han mener, at den nuværende lovgivning er uretfærdig, og anmoder Europa-Parlamentet om at hjælpe med at knytte støtten og rettighederne til den person, som faktisk ejer landbrugsbedriften.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 5. september 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 30. januar 2015

Kommissionens bemærkninger

For det første skal en landbruger for at kunne modtage direkte arealstøtte have rådighed over landbrugsjord og udøve en landbrugsaktivitet som defineret i EU-lovgivningen på denne jord. Landbrugeren skal desuden overholde de betingelser, der er fastlagt i EU-lovgivningen, herunder have betalingsrettigheder under enkeltbetalingsordningen (indtil 2014) eller under grundbetalingsordningen (fra 2015). Ordningen for betalingsrettigheder er fuldstændig

afkoblet fra produktionen, hvilket betyder, at de kan aktiveres på enhver støtteberettiget hektar (der er ikke noget krav om, at rettigheder kun kan aktiveres på de hektarer, på basis af hvilke den er blevet tildelt),

Det ser ud til, at andrageren mener, at nogle landbrugere ikke opfylder betingelserne for at modtage denne støtte. Det hævdes bl.a., at nogle landbrugere ikke udøver en landbrugsaktivitet på det areal, som de modtager støtte for. Disse påstande bør de kompetente nationale myndigheder tage sig af. Kommissionen minder om, at medlemsstaterne siden indførelsen af ordningerne under den fælles landbrugspolitik har været ansvarlige for gennemførelsen af reglerne i den fælles landbrugspolitik, herunder betalingerne til støttemodtagere. Da det er medlemsstaternes ansvar at beskytte EU-budgettets økonomiske interesser, er det også deres opgave at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at støtten tildeles korrekt, samt hindre og tage hånd om uregelmæssigheder¹. Som følge heraf hører tvister vedrørende den administrative behandling af enkeltstager ind under de nationale myndigheders beføjelse.

I tillæg til de ovenstående betingelser skal alle landbrugere, der modtager direkte betalinger, fra den 1. januar 2015 opfylde bestemmelserne med hensyn til at være aktiv landbruger, som blev indført med den seneste reform af den fælles landbrugspolitik for at kunne målrette den direkte støtte bedre ved at udelukke personer, som ikke (eller kun i marginalt omfang) udøver landbrugsaktivitet. For at få tildelt betalingsrettigheder og for at kunne modtage direkte betalinger skal en landbruger være aktiv i overensstemmelse med definitionen i artikel 9 i forordning (EU) nr. 1307/2013². Artikel 9, stk. 3, i denne forordning giver medlemsstaterne mulighed for at udelukke fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer fra direkte betalinger.

Hvad angår muligheden for, at nytilkomne kan modtage betalingsrettigheder, skal det endelig bemærkes, at medlemsstaterne fra 2015 i henhold til artikel 30, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1307/2013 skal bruge deres nationale eller regionale reserver til at tildele betalingsrettigheder som en prioritet til unge landbrugere og til landbrugere, der indleder en landbrugsaktivitet. Denne kategori landbrugere er defineret nærmere i artikel 30, stk. 11, i forordning (EU) nr. 1307/2013 og i artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) nr. 639/2014³.

Konklusion

Kommissionen mener ikke, at der er grund til at gribe ind på vegne af andrageren.

---

¹ Se artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, EUT L af 11.8.2005, s. 1 (fra den 1. januar 2014: artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008, EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549–607).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608-670.

³ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. .../... af 11.3.2014 om supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ændring af bilag X til denne forordning, EUT L 181 af 20.6.2014, s. 1-47.

Det foreslås andrageren at kontakte de nationale myndigheder angående detaljerne i gennemførelsen af ordningen med direkte betalinger i Spanien.